

תפ (תל אביב) 81848-12-24 - מדינת ישראל נ' רועי אוחנון

ת"פ (תל-אביב-יפו) 81848-12-24 - מדינת ישראל נ' רועי אוחנון-שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 81848-12-24

מדינת ישראל

נגד

רועי אוחנון

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו

[28.12.2025]

כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

ע"י ב"כ עו"ד בת אל פיטלוביץ

ע"י ב"כ עו"ד בנימין מלכה

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בביצוע עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי הוראות סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים).
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כי ביום 23.02.2024 בשעה 18:18 או בסמוך לכך, בעת שהיה בשדרות ירושלים בעיר תל אביב, החזיק הנאשם בבגדיו בסמים מסוכנים מסוג קוקאין, במשקל של 2.4706 גרם, שלא לצריכתו העצמית.
3. הדיונים המקדמיים התנהלו לפניי ולאחר החלפת ייצוג הנאשם הגיעו ב"כ הצדדים להסדר הטיעון, שהוא כאמור דיוני במהותו. במסגרת ההסדר הוגש כתב האישום המתוקן, ממנו נמחקו עובדות מסוימות נוספות שנטענו בכתב האישום המקורי. הצדדים עתרו במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן, שהוא בכל מקרה מחויב לפי דין בשל גילו של הנאשם (יליד שנת 2005).
4. הסניגור עתר לכך שהתסקיר יבחן גם את סוגיית ההרשעה בדין ואילו המאשימה הודיעה כי עמדתה לעונש היא להשתתף חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וענישה נלווית. ב"כ הצדדים הודיעו עוד כי הסכימו לעתור במשותף לחילוט הסך של 300 ₪ במזומן, שנתפס ברשות הנאשם כאמור בהודעה שבסיפא לכתב האישום המתוקן, וכן להשבת הטלפון הנייד שנתפס.
5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירה בה הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על עריכת תסקיר שירות המבחן (בפרוטוקול, עמ' 5-6).
ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן (מיום 16.11.2025) מתאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 2005 (בן 20 כיום). כאן רק יצוין כי הנאשם הוא רווק, המתגורר כיום עם אמו ואחיו. הנאשם מסר כי גדל בסביבת צעירים עוברי חוק, אך השקיע מאמצים להימנע ממעורבות שולית. עוד מסר הנאשם, כי בעקבות תיק זה הושהה גיוסו לצבא.
7. ברקע למעורבותו בביצוע העבירה תיאר הנאשם כי התפתה לרווח כלכלי קל, מבלי לשקול את השלכות מעשיו. הנאשם ביטא חרטה, אשמה ובושה על התנהלותו ואף התייחס לאכזבה שהסב לקרוביו, לצד עיסוק במחירים האישיים אותם הוא משלם בשל ביצוע העבירה.
8. אשר לצריכת חומרים פסיכו-אקטיביים מסר הנאשם כי בגיל 16 החל לצרוך אלכוהול בתדירות נמוכה ובנסיבות חברתיות. הנאשם שלל שימוש בסמים מסוכנים, ושתי בדיקות השתן שמסר בשירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סם. עם זאת, הנאשם התקשה להתחבר לצרכיו הטיפולים ובנסיבות אלה לא נוצר פתח להתערבות טיפולית מצד שירות המבחן.
9. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי לשיקום בעניינו של הנאשם. בצד הסיכון צוינו התרשמות שירות המבחן מצעיר המאופיין בדפוסים אימפולסיביים ובעל גבולות פנימיים רופפים. כמו כן צוינה חומרת העבירה ומהותה. עם זאת, כגורמי סיכוי לשיקום צוינו היעדר העבר הפלילי, התרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים עבריינים מושרשים והחרטה שביטא הנאשם על ביצוע העבירה. במכלול הנסיבות ועל מנת לחזק את חלקיו המתפקדים של הנאשם המליץ אפוא שירות המבחן להימנע מהטלת ענישה שתכלול ולהסתפק בענישה שיקומית, שתכלול צו של"צ בהיקף נרחב של 340 שעות.
10. לבסוף, לעניין שאלת אפשרות ביטול ההרשעה בדיון, ציין שירות המבחן כי הנאשם טען שלא גויס לשירות צבאי בשל מעורבותו בעבירה, אך לא הציג מסמכים קונקרטיים כלשהם בהקשר לכך. בנוסף הנאשם אף ציין בפני השירות כי אם גיוסו יידחה לתקופה ממושכת, הוא עשוי לוותר על הגיוס על מנת להתקדם בחייו במישור התעסוקתי ובמישור המשפחתי. בנסיבות אלה, וכאמור בהיעדר אסמכתאות שהציג הנאשם, הודיע שירות המבחן שאין בידו לבוא בהמלצה לביטול ההרשעה בדיון.
- ג. עיקר הטענות לקביעת העונש:
11. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה לעונש על עובדות כתב האישום ועל חומרתן, תוך הדגשת שתי נסיבות החומרה במקרה זה שהן, ראשית, העובדה שהנאשם החזיק את הסמים על גופו, כלומר באופן הזמין להפצה לכל דורש, ושנית, העובדה שמדובר בסמים קשים מסוג קוקאין, שהם בעלי השפעה הרסנית במיוחד וגורמים להתמכרות ולשינויי התנהגות.
12. אשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה את הפגיעה בהגנה על בריאות הציבור ואת הפגיעה בשלומם של הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים מהשימוש בסמים מסוכנים, בפרט נוכח סוג הסמים המדובר. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 1473/18 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.04.2018), שם נקבע מתחם עונש הולם שתחילת בשישה חודשי מאסר, כאשר דובר בהחזקת שני גרם קוקאין מחולקים, שנקנו עבור מסיבה. עוד הפנתה התובעת לת"פ (שלום ת"א) 29161-08-22 מדינת ישראל נ' אלבראדעיה (06.03.2025), אך שם דובר בסמים מחולקים, בכמות הגדולה במידה ניכרת מבעניינו.

13. מכל מקום, בשורה התחתונה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. לענין סוגיית ההרשעה טענה ב"כ המאשימה כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997), לצורך ביטול הרשעה (להלן - הלכת כתב). לא זו בלבד ששירות המבחן נמנע מלהמליץ במקרה זה על ביטול ההרשעה, הנאשם עצמו לא הציג אסמכתא כלשהי לפגיעה קונקרטית בשיקומו הצפויה לו עקב ההרשעה ואף אמר כי אם גיוסו יידחה ייתכן ויוותר עליו. לכן, כך לטענת התובעת, אין כל מקום לביטול הרשעת הנאשם בדין.
14. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמדה ב"כ המאשימה על הנתונים העולים מתסקיר שירות המבחן, וכן על ההודיה ונטילת האחריות, כמו גם גילו הצעיר של הנאשם. במכלול נסיבות אלה עתרה התובעת להטלת ענישה כפי עמדת המאשימה בעת הצגת הסדר הטיעון, דהיינו: חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות להימנע מעבירה. עוד עתרה ב"כ המאשימה להורות על החילוט שהוסכם בין הצדדים.
15. ב"כ הנאשם, מצידו, התמקד בטיעוניו בנסיבותיו האישיות של הנאשם והרחיב בהתייחסותו לאמור בתסקיר שירות המבחן, שהוא להערכתו תסקיר טוב מאוד. הסניגור ער לכך שהתסקיר לא המליץ על ביטול ההרשעה בדין, אך הדגיש כי מדובר בנאשם צעיר מאוד, שזו מעידתו הראשונה וכל חייו לפניו, ובנסיבות אלה יש משנה חשיבות לביטול ההרשעה. יתר על כן, אדם צעיר בן 20 אינו יכול להצביע על נזק קונקרטי, אך ברור שנזק כזה יהיה קיים בעתידו, בכל דבר אותו יבקש לעשות - לרבות בגיוס לצבא או בלימודים אקדמיים. לכן, כך לשיטת הסניגור, גם מידת הרחמים מחייבת את ביטול ההרשעה בדין.
16. בכל מקרה עתר הסניגור להקלה עם הנאשם נוכח גילו הצעיר, נטילת האחריות והבעת החרטה, כמו גם הנתונים החיוביים העולים מתסקיר שירות המבחן. הסניגור עתר אפוא לגזור את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו ולהימנע מהשתת ענישה שתכלול מאסר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שירות.
17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "אני מצטער ומודה על הטעות שעשיתי. לפעמים אנשים נופלים ואני משוקם מזה ואין מצב שאתקרב לסביבה [כזו] כבודו יעזור לי להתגייס. אחי קצין בצה"ל, מודל חיקוי שלי..." (בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 6 ואילך).
- ד. סוגיית ההרשעה:
18. כידוע, כלל הדין הוא כי משנקבעו על ידי בית המשפט עובדות המגבשות עבירה פלילית - לרבות על יסוד הודאת הנאשם - על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלוואנטית. האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות מהרשעה היא אפשרות חריגה מאוד, השמורה למקרים המיוחדים ויוצאי הדופן, בהם מתקיימים שני התנאים המצטברים שנקבעו בהלכת כתב, דהיינו: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

19. בשנים הרבות שחלפו מאז נפסקה הלכת כתב חזר בית המשפט העליון ואשרר את תנאיה, לרבות תוך הדגשת הצורך בהצבעה על נזק קונקרטי לשיקום הנאשם. בענייננו טען הנאשם כי בעקבות תיק זה הושהה גיוסו לצבא. ואולם, הנאשם לא המציא לכך כל אסמכתא, קל וחומר לטענה הנוספת שלפיה ביטול ההרשעה בדין יביא לגיוסו; כך שכל הטיעון בהקשר זה נותר תלוי על בלימה וחסר עיגון בבדל של ראייה - אפילו לעניין עצם הסיבה שבגינה לא גויס הנאשם. ובוודאי שאין בטענה כי בעתיד אולי יבקש הנאשם לפנות ללימודים אקדמיים, כאשר אולי הרשעה בדין תקשה עליו בהקשר כזה, כדי להצדיק ביטול הרשעה בדין.

20. יתר על כן, בענייננו מדובר בהחזקת סמים מסוכנים קשים, מסוג קוקאין, שלא לצריכה עצמית, ובהתחשב גם בנסיבות אלה - בנוסף לאמור לעיל - ביטול ההרשעה בדין עשוי להעביר מסר מוטעה לציבור בכלל ולנאשם בפרט, כאילו המעשה שעשה הוא כה קל ערך, עד כדי כך שאין בו להצדיק הרשעה בדין. בנוסף, כאמור, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על ביטול ההרשעה ובמכלול נסיבות העניין אין במקרה זה אפשרות משפטית להורות על ביטול ההרשעה בדין.

ה. קביעת מתחם העונש ההולם:

21. בהתאם להוראות חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

22. לעניין הערכים החברתיים, שנפגעה כתולדה מביצוע העבירה, מקובל עלי טיעון ב"כ המאשימה, שגם טיעוניה למתחם העונש ההולם תואמים עקרונות את מדיניות הענישה הנהוגה (ר' למשל ת"פ (שלום ת"א) 40199-07-20 מדינת ישראל נ' סולוניקוב (27.09.2023) והאסמכתאות שם).

23. עם זאת, בקביעת מתחם העונש ההולם יש כאמור להתחשב גם בנסיבות הספציפיות והקונקרטיות, שבהן בוצעה העבירה הלכה למעשה, ובהקשר לעבירות סמים המשמעות היא בעיקר לעניין השלכת הנסיבות על פוטנציאל הפצת הסמים. כאן עסקין בהחזקה שהיא אמנם ברחוב, אך לא בהחזקה ברכב או בקרבת מועדון וכדומה, כך שפוטנציאל ההפצה במקרה זה - כמו גם מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים - הם ברף חומרה בינוני בלבד. במכלול הנסיבות אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין מאסר בפועל לתקופה קצרה, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ו. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם והאפשרות לחריגה הימנו:

24. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. עם זאת, לבית המשפט סמכות לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין. לפי הוראות סעיף זה, אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג לכך קולה ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

25. הנאשם שלפני הוא צעיר בן 20, ללא כל רישומים קודמים או מאוחרים לעבירה דנא, וכטיעון הסניגור עתידו אכן נמצא לפניו. אמנם, בהיבט הטיפולי לא נוצר פתח להתערבות שירות המבחן, אך בד בבד המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית. זאת, לרקע הערכת שירות המבחן כי אין לנאשם מאפיינים עברייניים מושרשים וגם על מנת לחזק את חלקיו המתפקדים של הנאשם.

26. בנסיבות אלה ניתן, אם כן, לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, על מנת לעודד את הנאשם בדרכו הנורמטיבית; וזאת תוך איזון הקלה זו בהשתת ענישה נלווית, לרבות במישור הכלכלי. בהקשר אחרון זה אעיר עוד, כי נוכח הסכמת ההגנה לחילוט הכספים שנתפסו מקובלת עליו טענת הסניגור שאין צורך בהכרזה על הנאשם כסוחר סמים.

ז. סוף דבר:

27. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

(ב) קנס בסך של 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.02.2026 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 340 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא את אחת השירותים יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ד) חילוט הכסף המזומן בסך של 300 ₪, אשר נתפס ברשות הנאשם כאמור בהודעה שבסיפא לכתב האישום המתוקן.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. הסמים יושמדו. הטלפון הנייד שנתפס מהנאשם יושב לו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ו, 28 דצמבר 2025, במעמד הצדדים.